

Mattias Söderberg: Hvis ulandene skal med i den grønne omstilling, skal vi lægge flere penge på bordet

Altinget

Af Mattias Söderberg

18 Januar 2021

KOMMENTAR: Hvis ulandene skal øge deres klimaengagement, kræver det mere støtte fra de rigeste lande. Samtidig skal mere af støtten gives som gaver i stedet for lån, skriver Mattias Söderberg.

Nogle af de mest ambitiøse planer kommer fra nogle af de fattigste lande, der allerede står med store klimarelaterede udfordringer som tørke og oversvømmelser, skriver Mattias Söderberg

Alle verdens lande har planer for sit klimaarbejde.

Det er en del af Parisaftalen, og sidste år blev mange af disse planer revideret.

Nogle af de mest ambitiøse planer kommer fra nogle af de fattigste lande, der allerede står med store klimarelaterede udfordringer som tørke og oversvømmelser.

De fattigste lande er dødeligt bevidste om, hvor travlt vi har, og hvor alvorlig klimakrisen er. Men deres planer vil kun blive til virkelighed, hvis de rige lande lever op til hver sin del af Parisaftalen og særligt forpligtelserne om at levere klimapenge og støtte til de mest udsatte lande.

En ny rapport viser, at de europæiske lande sakker bagud, og at der skal gøres en hel del i de kommende år, hvis de flotte mål i Parisaftalen skal være realistiske at opnå.

En europæisk analyse lavet af ACT Alliance, som er Folkekirkens Nødhjælps internationale alliance, viser, at EU-landene har fulgt en pæn trend, hvor de over tid har øget klimastøtten til ulandene.

De fattigste lande er dødeligt bevidste om, hvor travlt vi har, og hvor alvorlig klimakrisen er

Mattias Söderberg, rådgiver i Folkekirkens Nødhjælp

Forskellen mellem gave og lån

Så langt så godt.

Men så snart man ridser i overfladen bliver billedet mudret. I realiteten er det kun lidt mere end halvdelen af den samlede klimastøtte, der bliver givet som reel støtte. De resterende penge bliver givet som lån, der skal betales tilbage med renter.

Lån er i sig selv ikke nødvendigvis dårligt, men som flere artikler i Altinget viste op til jul, kan mange lån til fattige lande skabe en gældsfølde.

Og når man taler om den klimastøtte, som blev en del af Parisaftalen, var det bredt set ulandenes forståelse, at der var tale om en gave.

Der er dog forskel på de europæiske lande. Når det handler om lån klarer Danmark sig godt.

Den danske klimastøtte bliver givet som en gave, og Danmark er dermed et foregangsland.

Men lande som Frankrig, Tyskland og Spanien giver alle en stor del af støtten som lån.

I analysen sammenlignes de europæiske landes klimastøtte ved at se, hvor stor en del pengene udgør af de enkeltes landes BNI.

Det er en god måde at sammenligne det på, da det viser, hvor stort et fokus der er på at give støtte til ulandene. Det er også den samme metode, der bruges, når man skal beregne størrelsen på landenes udviklingsbistand.

Nye penge

I følge ACT Alliance analyse ligger Sverige bedst ved at levere 0,12 procent af BNI som klimastøtte.

Danmark ligger sammen med Frankrig på sjette plads med blot 0,06 procent af BNI.

Men hvis klimapengene skal ses som bistand, som kan lede til en øget klimaeffekt i ulandene, så skal pengene også være nye.

Det er også noget, som ulandene har bragt op utallige gange, når klimastøtten er blevet debatteret i FN regi.

Hvis ulandene skal øge deres klimaengagement, kræver det mere støtte, og klimapengene skal derfor ikke tages fra de eksisterende bistandsmidler, som de rige lande allerede har lovet.

De rige lande har sådan set accepteret, at klimapenge skal være "nye", men analysen viser, at de europæiske lande slet ikke er enige om, hvordan "nye" penge skal tælles.

Brug for reel støtte

Hvis alle lande fulgte samme tilgang som Sverige - det vil sige, at klimapengene kun skal tælles udover de penge, som de rige lande allerede har lovet til udviklingsbistand - vil de europæiske landes samlede klimastøtte være relativt lille.

I årets danske finanslov ligger der for eksempel kun 100 millioner kroner udover de 0,7 procent af BNI, som Danmark og andre rige lande har lovet at give som udviklingsbistand.

100 millioner kroner er en god begyndelse, men meget langt fra de mere end fem milliarder kroner Sverige leverer som "nye" penge til klimaet.

Analysen viser, udover en hel masse tal for de europæiske klimapenge, at de europæiske lande samlet set stadigvæk er langt væk fra at leve op til løfterne om klimastøtte, som blev givet i FN-aftalerne.

Hvis vi vil sikre, at ulandene kommer med i den grønne omstilling, er der brug for reel støtte, og jo hurtigere vi hjælper til, jo hurtigere kan vi løse den klimakrise, som vi alle står i.

Mattias Söderberg (født 1974) arbejder som klimarådgiver i Folkekirkens Nødhjælp og er formand for klimaarbejdet i ACT Alliance, Folkekirkens Nødhjælps globale alliance med medlemmer i 140 lande. Kommentaren er alene udtryk for skribentens egen holdning.